

Ukrainian Journal of Remote Sensing

journal homepage: www.ujrs.org.ua

З глибоким сумом сповіщаємо, що 24 вересня 2022 року на 92-му році пішов із життя відомий вчений у галузі геології, гідрогеології, геотермії та аерокосмічних досліджень Землі, лауреат Державних премій України в галузі науки і техніки, премії ім. В. І. Вернадського АН України, Заслужений діяч науки і техніки України, почесний директор Наукового центру аерокосмічних досліджень Землі ІГН НАН України, академік НАН України

Вадим Іванович Лялько

Пам'яті академіка Вадима Івановича Лялька

Вадим Іванович Лялько народився 1 вересня 1931 року в м. Переяславі-Хмельницькому Київської області. З 1955 року, після закінчення з відзнакою геологічного факультету Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, його життя було пов'язане з Академією наук. До 1992 року він працював в Інституті геологічних наук АН УРСР, де пройшов шлях від інженера відділу гідрогеології до завідувача відділу тепломасопереносу в земній корі.

З 1992 по 2016 роки Вадим Іванович – директор Наукового центру аерокосмічних досліджень Землі Інституту геологічних наук НАН України, що є його дітищем і справою життя. З 2016 року – почесний директор ЦАКДЗ ІГН НАН України.

Фундаментальні дослідження Вадима Івановича дали змогу обґрунтувати новий напрям у науках про Землю – енергомасообмін у геосистемах, який розвивається у форматі оригінальної наукової школи. Вона розглядає енергомасообмін у геосистемах, його вплив на дуже чутливі до дії різних природних й антропогенних факторів, фізико-хімічні і біологічні механізми, які відповідають за формування спектрального відгуку природних об'єктів.

Слід відмітити значний внесок Вадима Івановича у теоретико-методичне обґрунтування і практичне випробування у виробничих умовах нових методів аерокосмічного землезнавства (радарна інтерферометрія, гіперспектрометрія та ін.). Це сприяло реалізації таких актуальних природоресурсних і природоохоронних завдань, як аерокосмічні пошуки нафтогазових покладів, контроль і прогнозування врожайності сільськогосподарських культур, зменшення пожежонебезпечності лісів, боротьба з підтопленнями, паводками, вивчення екологічного стану територій та акваторій, оцінювання опускань земної поверхні в районах закриття вугільних шахт.

Вадим Іванович опублікував понад 600 наукових праць, з них 30 монографій. Серед його учнів багато кандидатів і докторів наук. Чимало зусиль Вадим Іванович віддавав науково-організаційній діяльності – він був головним редактором і ідеологом “Українського журналу дистанційного зондування Землі”.

В. І. Лялько був науковим керівником проекту дослідження природних ресурсів аерокосмічними засобами в межах Національної космічної програми України, виступав координатором ВНЗ НАН України у вітчизняному проєкті – частині Міжнародної програми “Глобальна система систем обстеження Землі” (GEOS), Європейській програмі “Глобальний моніторинг для навколишнього середовища та безпеки” (GMES). В. І. Лялько був обраний до складу Міжнародної академії астронавтики.

Наукові здобутки і громадська діяльність В. І. Лялька відзначені орденом “За заслуги” III та II ступеня. За наукові досягнення йому присвоєно почесне звання “Заслужений діяч науки і техніки України” (1997), присуджено Державну премію УРСР в галузі науки і техніки (1989), Державну премію України в галузі науки і техніки (2004), нагороджено Почесною грамотою Верховної Ради України (2010).

Висловлюємо глибоке щире співчуття рідним і близьким Вадима Івановича.

Світла пам'ять про Вадима Івановича – визначного вченого і педагога, чуйну і душевну людину, відданого патріота України – назавжди залишиться в серцях усіх, хто його знав і мав честь працювати з ним.

Редакційна колегія